

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Francisci Borgiae Tertij Societatis Iesv Generalis

Ribadeneyra, Pedro de

Mogvntiae, 1603

XI. Ioannis Ducis Gandiæ mors.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45256

Neq; vna amussi ingenia omnia metienda: aliis rarius, frequentius aliis, ad diuinam mensam accedere, vtile videri. Suadere itaque, & hortari, prudentem aliquem, piumque è multis deligeret, cuius potissimum consilio in pietatis studio vteretur. Assensus statim Marchio est, in eiusq; sententiam libens iit, & iam tum Societatis I E S V presbyteros, ad excolendum animum, consilioq; regendum, libenter consuluit.

CAPVT XI.

Ioannis Ducis Gandia mors.

His fere intentus, recte pro-
 uinciam administrabat;
 incolis acceptus, quod omnes
 officio adiungeret, læderet ne-
 minè: cum tristis è patria nunti-
 us nec opinanti allatus, Ioannè
 paren-

parentem vixisse. Percussit non
 leuiter FRANCISCIANUM,
 tali se parente orbatum. Erat
 enim ob singularem animi fa-
 cilitatem Ioannes, morumque
 integritatem, carus, acceptusq;
 suis; tota vt in luctu, & squalore
 ditio Gandiensis, amisso com-
 muni parente, iaceret: lugerent
 verò potissimum inopes, quos,
 vt CHRISTI membra, fouit li-
 beraliter. Vnum de multis ex-
 emplum seligam. Cum Præfe-
 ctus Curiaë pares eleemosynis
 non videri rationes exostula-
 ret, Ioannes respondit: *Cum ad
 meam ipse voluptatem, deliciasque
 splendide mea expenderem, conquo-
 ri minimè solebas: nunc cum egen-
 tibus, quibus debentur, hæc distri-
 buo, deesse quereris? Verum ita sta-
 tuo, mihi potius omnia vitæ necessa-
 ria deesse, quam CHRISTI mem-
 bris,*

bris, patiar. In DEVM quoq; ma-
 ximè pius existit : dum enim
 Gandiæ corpus Dominicū per
 compita ad ægrotos viatici no-
 mine, veteri consuetudine, de-
 ferebatur; facem ipse ardentem
 dextra gestare solitus, suis o-
 mnibus exemplo erat. Quin &
 venatum egressus, (quo studio
 mirificè tenebatur) si forte, vt
 iusserat, signum daretur ære
 Campano, confestim retro do-
 mum, reducto equi freno, cal-
 caribus etiam admotis, te dibat,
 vt hoc officij de more præsta-
 ret. Valentia quoque nobilibus
 viris præiit, vt ab aula, quæ Di-
 ui Laurentij templo obiacet, ad
 Hieronymianorum vsq; Diuo
 Michaeli sacram ædem, Regi-
 am cognomento, longo admo-
 dum interuallo, ordines nobi-
 lium duceret : qui nobiles tædis
 arden-

arden-

ardentibus, honoris gratia Eucharistiam antecedebant, & reducebant. Morte itaq; parentis nunciata, FRANCISCVS ab Imp, Carolo, qui tum forte Barcinone in Italiam cogitabat, postulauit, vti ad suos redire, pace illius, remque tueri familiarem liceret. Impetrauit, quamuis ægre, à Cæsare: ea tamen lege, vt Philippi Hispanicæ iuuentutis Principis, (Romano more loquor) qui tum vxorem ducere parabat, Mariam Ioannis III. Lusitanorum Regis filiam, Curia Præfectus esset; sponsæ vero à cubiculis Leonora vxor. Quæ res tabulis etiam imperata, immatura Mariæ morte, dirempta est. Igitur Gandiam magna omnium expectatione peruenit, anno clo. lo. tertio, & quadragesimo: bene ominantibus suis,

1543.

suis,

suis, quod in illius humanitate,
 & beneuolentia, magnum sibi
 præsidium collocassent. Paren-
 tis famulos non dimisit, ne de-
 fertos sequerentur; tametsi
 pridem familiam integre con-
 stituisset. Xenodochium ad hoc
 instaurandum curauit, & am-
 plicandum, annua etiam pe-
 cunia attributa. Oppidum Mari-
 nostre vicinum, quod pirata-
 rum incursionibus obnoxium
 esset, qui ex Africa in Hispaniæ
 oras desilientes, captiuos abdu-
 cerent, & pecora abigerent, mu-
 niendum, murisque cingendum,
 qua parte nudum, censuit: tum
 ne præsidium militum, qui fere
 impotenter agunt, & libidino-
 se, inquilini perpetuo vexaren-
 tur. Ænea quoque tormenta
 recens conflata disposuit, mo-
 les iecit, fossas, & vallum duxit,

excui-

excubias ordinavit : nihil ut ad elegantis oppidi speciē, decusq; desiderari posset. Palatium etiā, membro exædificato, auxit, posterorum comōdo pagos ad hęc finitimos, suorū concordiaē, & quieti, magno appenso ære, redemit, adiunxitque Gandiensū ditioni. In vico Lombayæ, cœnobiū Diui Dominici familiaē, à fundamentis construxit : vasis aureis, argenteisq; templum ditavit ; victui corporisq; cultui, quantū satis esset, attribuit. Maximam enim rationem habendam existimabat inopiæ Religiosorum hominum. Iudicabat item, reque ipsa præstitit, pauperes quidem iure alendos; tum verò iustius eos, qui splendida olim fortuna vñ, graui accepta calamitate, ad extremam inopiam recidissent.

CAPVT